

sted i Danmark. En sådan sælger i Danmark vil efter overenskomsten udgøre et fast driftssted for en italiensk fuldmagtsgiver, men Danmark kan efter sin interne lovgivning ikke udnytte denne beskatningsret.

Endelig fastslås i stk. 6, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom.

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 7 fastslår, hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. Skibs- og luftfart.

Fortjeneste opnået ved drift af skibe eller fly i international trafik kan efter stk. 1 og 2 kun beskattes i den stat, hvor rederiets eller luftfartsselskabets virkelige ledelse har sit sæde. Det samme gælder efter en protokolbestemmelse fortjeneste ved brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik.

I stk. 3 er der optaget bestemmelser, hvorefter konsortier m.v. også er omfattet, og i stk. 4 er der indsat en særlig bestemmelse om beskatningen af SAS. SAS er et konsortium bestående af et dansk, et norsk og et svensk luftfartsselskab, som hver især ejer hhv. 2/7, 2/7 og 3/7 af SAS. Efter stk. 4 finder artiklens bestemmelser anvendelse på den del af SAS's indkomst, der svarer til den danske partners andel i SAS, nemlig 2/7. Resten beskattes i Norge og Sverige med hhv. 2/7 og 3/7. Bestemmelsen er formuleret i samarbejde med Norge og Sverige og findes tilsvarende i de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som disse lande indgår.

Artikel 9. Indbyrdes forbundne foretagender.

Artiklen knæsætter det såkaldte »arm's length«-princip for transaktioner mellem forbundne foretagender.

der. Herved forstås, at hvis forbundne foretagender som f.eks. et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden handler med hinanden på andre vilkår end de, der ville gælde i et frit marked, kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, således at indkomsten fastsættes som den ville have været, hvis man havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Artikel 10. Udbytte.

Kildestaten kan efter bestemmelserne i stk. 1 og 2 ikke beskatte udbytter, som udloddes fra et datterselskab i den ene stat til et moderselskab i den anden. Dette følger allerede af bestemmelserne i EU's moder/datterselskabsdirektiv. I andre tilfælde kan kildestaten beskatte udbyttet med 15 pct.. I alle tilfælde gælder begrænsningen kun, når den retmæssige ejer af udbytterne er hjemmehørende i den anden stat.

Det er i en protokolbestemmelse fastsat, at de her nævnte bestemmelser ikke skal være til hinder for en mere gunstig behandling i overensstemmelse med moder/-datterselskabsdirektivet.

Udtrykket »udbytte« er defineret i stk. 3.

Hvis udbytter indgår i indkomsten i et fast driftssted eller et fast sted som omhandlet i artikel 14, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste (drifts)sted, skal sådanne udbytter efter stk. 4 beskattes som indkomst ved erhvervs-mæssig virksomhed efter bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14.

En stat kan efter bestemmelserne i stk. 5 ikke beskatte et selskab i den anden stat af udloddet eller ikke-udloddet fortjeneste under henvisning til, at den underliggende indkomst er indtjent i den førstnævnte stat. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.

Artikel 11. Renter.

Kildestaten kan efter stk. 1 og 2 som efter OECD-modellen beskatte renter med 10 pct., når den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden stat. Der er dog i stk. 3 og 4 gjort en række undtagelser, således at kreditsalgsrenter, renter fra statsobligationer o.l. og renter af eksportkreditlån kun kan beskattes i bopælsstaten. Efter den gældende overenskomst kan renter kildestatsbeskattes med 15 pct.

Danmark har i sin interne lovgivning kun skattepligt for renter, der betales til en modtager i udlandet, når renterne udbetales til en person, der har været fuldt skattepligtig til Danmark i mindst fem år inden for den seneste tiårsperiode. Skatten er i disse tilfælde 30 pct.